

**Επιστολή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας
σχετικά με το σχέδιο Τελικής Ανακοίνωσης**

Αθήνα 26/10/2013

- Προς τα μέλη της Ομάδας Εργασίας
- **Κοινοποίηση στα ΚΚ του SOLIDNET**

Αγαπητοί σύντροφοι,

Το κόμμα μας στην επιστολή του προς το Πορτογαλικό ΚΚ στις 15/10/2013, η οποία εστάλη στα υπόλοιπα μέλη της Ομάδας Εργασίας, σημείωνε ανάμεσα σε άλλα ότι «όσον αφορά το πρώτο σχέδιο Τελικής Ανακοίνωσης, θέλουμε να επισημάνουμε ότι το κείμενο περιέχει θέσεις διαμετρικά αντίθετες στις βασικές θέσεις του ΚΚΕ και εξ όσων γνωρίζουμε και άλλων ΚΚ. Το περιεχόμενο σε αρκετά σημεία προκαλεί προβλήματα για το κόμμα μας και εκτιμούμε ότι αν δεν αλλάξει, δεν μπορεί να αποτελέσει βάση για μια κοινή ανακοίνωση. Τις επόμενες ημέρες θα αποστείλουμε σχετικές παρατηρήσεις».

Δυστυχώς και όσο εκκρεμούσε η ανταπόκρισή μας, οι σύντροφοι του Πορτογαλικού ΚΚ έστειλαν ένα δεύτερο σχέδιο ελάχιστα διαφορετικό από το πρώτο με την πρόθεση να σταλεί σε όλα τα κομμουνιστικά κόμματα του SOLIDNET.

Εδώ προκύπτει ένα πρόβλημα από τις σοβαρές διαφωνίες που υπάρχουν στο πλαίσιο του διεθνούς κομμουνιστικού κινήματος πάνω σε μια σειρά από θέματα στρατηγικής σημασίας. Αναφερόμαστε σε διαφορετικές αξιολογήσεις και θέσεις προγραμμάτων και συνεδριακών αποφάσεων που δεσμεύουν κομμουνιστικά κι εργατικά κόμματα.

Γι αυτό το λόγο, πριν από τη 13η Διεθνή Συνάντηση Κομμουνιστικών και Εργατικών Κομμάτων (σ.σ. ΔΣΚΕΚ) το κόμμα μας είχε προτείνει στην Ομάδα Εργασίας να εξετάσει το ενδεχόμενο να μην εκδίδει κοινές τελικές ανακοινώσεις, που οδηγούν σε μακροχρόνιες διαβουλεύσεις προκειμένου να συγκεραστούν σοβαρές διαφορές και διαφωνίες μέσα από διατυπώσεις, που υποβιβάζουν σε πολλές περιπτώσεις την τελική συζήτηση. Τότε είχαμε προτείνει ως εναλλακτική την έκδοση ενός απλού δελτίου Τύπου με πληροφορίες για τις συναντήσεις και τις κοινές δράσεις, αλλά και ένα κείμενο με αποφάσεις, που θα περιλαμβάνει τόσο τα θέματα στα οποία υπάρχουν κοινές θέσεις όσο και τις διαφορετικές προσεγγίσεις σε άλλα σημεία. Δυστυχώς η πρότασή μας δεν έγινε αποδεκτή.

Σε τελική ανάλυση, το πρόβλημα είναι ότι στις τελικές ανακοινώσεις της ΔΣΚΕΚ προσπαθούμε να συγκολλήσουμε θέσεις που αντιτίθενται μεταξύ τους ή αναιρούν η μια την άλλη.

Σύντροφοι,

Το ΚΚΕ θεωρεί ότι το σχέδιο Κοινής Απόφασης δεν μπορεί να περιλαμβάνει θέματα που δεν ανταποκρίνονται σε θεμελιώδεις αρχές και ως εκ τούτου προκαλούν σύγχυση στις τάξεις του διεθνούς κομμουνιστικού κινήματος και έχουν απαντηθεί από την ιστορία του ίδιου του διεθνούς εργατικού κινήματος. Οι ενστάσεις μας εστιάζουν στα ακόλουθα θεμελιώδη ζητήματα:

1) Σχετικά με την έννοια του ιμπεριαλισμού: Το ΚΚΕ αντιμετωπίζει αυτήν την έννοια, όπως την έχει

θεμελιώσει ο Β. Ι. Λένιν, ως το τελευταίο και ανώτατο στάδιο του καπιταλισμού. Δυστυχώς, στο σχέδιο Κοινής Ανακοίνωσης, το κρίσιμο αυτό ζήτημα δεν αποδίδεται σωστά και σε ορισμένα σημεία υπάρχουν περιθώρια για παρερμηνεία αυτής της έννοιας, η οποία περιορίζεται και αντιμετωπίζεται απλά ως μια επιθετική εξωτερική πολιτική.

2) Αιτία και φύση της καπιταλιστικής κρίσης: Το ΚΚΕ θεωρεί ότι αυτό που αντιμετωπίζουμε σήμερα είναι μια βαθιά καπιταλιστική οικονομική κρίση, υπερπαραγωγής, υπερσυσσώρευσης κεφαλαίου, που η αιτία της βρίσκεται στη βασική αντίθεση κεφαλαίου - εργασίας, απορρίπτοντας τους χαρακτηρισμούς όπως «χρηματοπιστωτική», «διαρθρωτική» κρίση, που θολώνουν το χαρακτήρα της καπιταλιστικής κρίσης και των αιτιών της, τα οποία όμως δυστυχώς επανέρχονται στο σχέδιο Κοινής Ανακοίνωσης.

Ο χαρακτηρισμός της κρίσης είναι άμεσα συνδεδεμένος με την κατεύθυνση της πάλης και του ορισμού για την εναλλακτική διέξοδο.

3) Ζήτημα κοινωνικών συμμαχιών: Το ΚΚΕ στηρίζει γραμμή συμμαχιών της εργατικής τάξης με τα άλλα φτωχά - λαϊκά στρώματα, όπως τη φτωχή αγροτιά, τα φτωχά μικροαστικά στρώματα της πόλης και της υπαίθρου. Σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να συμφωνήσει με συμμαχίες με τμήματα της αστικής τάξης, που βαφτίζονται «αντιμονοπωλιακά στρώματα».

4) Στάση απέναντι στις λεγόμενες «αναδυόμενες» χώρες: Τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν σήμερα αυτές οι χώρες, στις οποίες κυριαρχούν οι καπιταλιστικές σχέσεις παραγωγής, δεν είναι «εισαγόμενα» από το εξωτερικό, όπως παρουσιάζονταν στο σχέδιο Κοινής Ανακοίνωσης, αλλά είναι αποτέλεσμα του ίδιου του καπιταλιστικού τρόπου παραγωγής αυτών των χωρών.

Το ίδιο ισχύει για τις εξελίξεις στη Λατινική Αμερική. Παρακολουθούμε προσεκτικά τις εξελίξεις και τις διεργασίες, εκφράζουμε την αλληλεγγύη του στην πάλη των ΚΚ και των λαών, αλλά δεν μπορούμε να εγκωμιάσουμε καπιταλιστικές χώρες με ισχυρή μονοπωλιακή βάση, οι οποίες παίζουν συγκεκριμένο ρόλο στον ενδοϊμπεριαλιστικό ανταγωνισμό και υιοθετούν μια στρατηγική που υπηρετεί τα συμφέροντα και την κερδοφορία του κεφαλαίου, σε βάρος της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων που ζούνε σε συνθήκες εκμετάλλευσης.

5) Μεταρρυθμίσεις στο πλαίσιο του καπιταλισμού: Το ΚΚΕ αγωνίζεται στη χώρα μας για να υπάρξουν κατακτήσεις των εργαζομένων, όπως π.χ. με την διεκδίκηση αποκλειστικά δημόσιου, δωρεάν εκπαιδευτικού συστήματος, Υγείας, Πρόνοιας, αυξήσεις στους μισθούς και στις συντάξεις κ.λπ. Ωστόσο συνδέουμε την πάλη μας με τη ριζική αλλαγή της κοινωνίας, την εργατική εξουσία και την κοινωνικοποίηση των μονοπωλίων. Δεν θεωρούμε ορθό να σπέρνονται αυταπάτες, όπως συμβαίνει με το σχέδιο Κοινής Ανακοίνωσης, ότι μπορεί μέσα στο πλαίσιο του καπιταλισμού, με μεταρρυθμίσεις να «διορθωθεί» το εκμεταλλευτικό αυτό σύστημα.

6) Αντιδραστικά κινήματα: Το ΚΚΕ θεωρεί ότι είναι αναγκαία η ανάδειξη της ουσίας της εμφάνισης και της ενίσχυσης των αντιδραστικών κινήματων, φαινόμενα τα οποία υποστηρίχθηκαν από αστικές δυνάμεις, τη σοσιαλδημοκρατία και το ομορτισμό. Είναι επίσης αναγκαία η προβολή του ρόλου κινήματων όπως τα αποκαλούμενα «κινήματα των αγανακτισμένων πολιτών».

7) Το ζήτημα των διακρατικών καπιταλιστικών ενώσεων: Το ΚΚΕ πιστεύει ότι η ΕΕ είναι μια διακρατική καπιταλιστική ένωση, αντιδραστική από τη φύση της ως εκπρόσωπος των ευρωπαϊκών μονοπωλίων και για την επιθετικότητά της κατά των λαών δεν ευθύνεται μόνο η εμβάθυνση της καπιταλιστικής ενοποίησης («ολοκλήρωση»). Το ίδιο συμβαίνει και με τις άλλες διακρατικές ενώσεις, που εμφανίζονται στο έδαφος του καπιταλισμού στην Ασία, στην Ευρασία, στη Λατινική Αμερική κ.α., είναι στην υπηρεσία των μεγάλων οικονομικών ομίλων και οι εργαζόμενοι δεν πρέπει να επιλέξουν

ιμπεριαλιστή και ιμπεριαλιστικό «κέντρο».

Η εργατική τάξη, το λαϊκό και κομμουνιστικό κίνημα πλήρωσαν υψηλό τίμημα για την ψευδαίσθηση που καλλιεργήθηκε από τον οπορτουνισμό πριν λίγα χρόνια και που υποστήριζε ότι η ΕΕ μπορούσε να οικοδομήσει ένα αντίβαρο στις ΗΠΑ προς όφελος των λαών, ή ακόμα χειρότερα ότι θα μπορούσε να μετασχηματισθεί σε μια καπιταλιστική «Ευρώπη των Λαών».

8) Το θέμα της ειρήνης: Το θέμα της ειρήνης και του πολέμου δεν μπορεί να αποσπασθεί από το κοινωνικό σύστημα από το οποίο εκπορεύεται ή από την τρέχουσα φάση ανακατάταξης στο ιμπεριαλιστικό σύστημα και την όξυνση των αντιθέσεων του. Όσο υπάρχει το καπιταλιστικό σύστημα, θα υπάρχουν άνισες σχέσεις αλληλοεξάρτησης ανάμεσα στα καπιταλιστικά κράτη όπως και ενδο-ιμπεριαλιστικοί ανταγωνισμοί που οδηγούν σε πολέμους. Η ιμπεριαλιστική ειρήνη, δηλαδή η «ειρήνη με το όπλο στον κρόταφο», δεν αποτελεί προοπτική για τους λαούς, γιατί σε αυτές τις συνθήκες δημιουργούνται οι προϋποθέσεις έναρξης ενός πολέμου. Το ΚΚΕ θεωρεί ότι προαπαιτούμενο για την ειρήνη και την ισότιμη συνεργασία ανάμεσα στις χώρες είναι η αλλαγή της τάξης που εξουσιάζει σε κάθε χώρα.

9) Αντιθέσεις μεταξύ καπιταλιστικών χωρών: Το ΚΚΕ πιστεύει ότι ο ανταγωνισμός ανάμεσα στις «παλιές» και στις νέες, ανερχόμενες καπιταλιστικές χώρες, εκδηλώνεται για τα μερίδια των αγορών, τον έλεγχο των φυσικών πόρων, των δρόμων περάσματος των αγωγών κ.λπ. Κάθε αστική τάξη, με βάση την ισχύ της (οικονομική, πολιτική, στρατιωτική) είναι ένα «αρπακτικό», μεγαλύτερο ή μικρότερο, που εκμεταλλεύεται την εργατική δύναμη, και επιπλέον επιδιώκει την αύξηση του ρόλου της στις διεθνείς υποθέσεις.

Έτσι, θεωρούμε πως η εργατική τάξη δεν μπορεί να λάβει το μέρος καμιάς αστικής τάξης, σε αντίθεση με διάφορες διατυπώσεις, που υπήρχαν στο κείμενο της Κοινής Ανακοίνωσης.

Ειδικά στο θέμα της Λατινικής Αμερικής, το σχέδιο Κοινής Ανακοίνωσης έφτανε μέχρι του σημείου να θεωρεί ότι αστικές κυβερνήσεις ισχυρών καπιταλιστικών δυνάμεων, ιμπεριαλιστικών χωρών, που φιγουράρουν μεταξύ των G20, δίνουν ώθηση... στην αντιιμπεριαλιστική πάλη. Ξεπερνώντας το γεγονός ότι οι κυβερνήσεις αυτές διαχειρίζονται την αστική κρατική εξουσία για την ισχυροποίηση των μονοπωλίων, που κυριαρχούν στην οικονομία τους.

10) Για το ζήτημα επανάσταση ή μεταρρύθμιση: Το ΚΚΕ σημείωσε πως σ' αυτό το ζήτημα τα Κομμουνιστικά και Εργατικά Κόμματα μπορούν να δώσουν μία και μόνο απάντηση: Επανάσταση! Δυστυχώς, στο σχέδιο Κοινής Ανακοίνωσης σε αρκετά σημεία γινόταν λόγος για «διαδικασίες οικοδόμησης της κυριαρχίας και εναλλακτικών λύσεων στη βάση της κοινωνικής προόδου», είτε για «κατάκτηση θέσεων στους θεσμούς», μέσα από τις οποίες θα γίνουν «αλλαγές στο ταξικό περιεχόμενο της εξουσίας».

Η πείρα των Κομμουνιστικών Κομμάτων από επιλογές διαχείρισης του καπιταλισμού είναι οδυνηρή και το παράδειγμα του «Ευρωκομμουνισμού» είναι γνωστό σε όλους. Τέτοιες θέσεις καλλιεργούν συγχύσεις και αυταπάτες, εξωραΐζουν την αστική εξουσία, αποπλίζουν το εργατικό, λαϊκό κίνημα. Η πείρα από το πραξικόπημα στη Χιλή που συμπληρώνονται φέτος 40 χρόνια είναι χαρακτηριστική και δεν επιτρέπεται η υποστήριξη αυτών των θέσεων.

11) Το μέτωπο ενάντια στον οπορτουνισμό: Το ΚΚΕ θεωρεί αναγκαίο να τονιστούν οι ευθύνες των οπορτουνιστικών δυνάμεων που έχουν προκαλέσει μεγάλη ζημιά στο κομμουνιστικό κίνημα και στην πάλη της εργατικής τάξης. Για παράδειγμα οι ψευδαισθήσεις που καλλιεργήθηκαν από τον οπορτουνισμό αναφορικά με την εκλογή τόσο του Ομπάμα στις ΗΠΑ και του Ολάντ στη Γελλία είναι τρομερά προφανείς.

12) Διεθνές Δίκαιο: Το ΚΚΕ πιστεύει ότι το διεθνές δίκαιο δεν υπάρχει πλέον, με τη μορφή που αυτό

σηματίστηκε όταν υπήρχαν ακόμα η ΕΣΣΔ και άλλες σοσιαλιστικές χώρες και που υπήρξε ως αποτέλεσμα της ρήξης του καπιταλισμού με τον σοσιαλισμό. Τα ιμπεριαλιστικά διεθνή δικαστήρια, οι συμφωνίες του ΟΗΕ και του ΝΑΤΟ, οι συνθήκες σχετικά με την «τρομοκρατία», είναι ήδη κομμάτια του «διεθνούς δικαίου». Οι αποφάσεις που νομιμοποίησαν επεμβάσεις στην Γιουγκοσλαβία, το Αφγανιστάν, το Ιράκ, τη Λιβύη κ.λπ. Συνθέτουν μια νέα κατάσταση. Εμείς μπορούμε να μιλάμε τώρα μόνο για τα απομεινάρια αυτού του Διεθνούς Δικαίου, που γνώριζαν οι λαοί στο παρελθόν.

13) Πολιτικές συμμαχίες με άλλες δυνάμεις: Η συμμαχία της εργατικής τάξης με τα λαϊκά στρώματα είναι το κρίσιμο ζήτημα. Η πολιτική των συμμαχιών, η συγκέντρωση και προετοιμασία δυνάμεων, καθορίζεται από το στρατηγικό στόχο της ανατροπής της καπιταλιστικής βαρβαρότητας και δεν μπορεί να εντάσσεται σε διαχειριστικά παιχνίδια κορυφής, με τη σοσιαλδημοκρατία και τον ομορτισμό. Το ΚΚΕ δεν αποκλείει στην πορεία της πολιτικής πάλης την πιθανότητα ανάδυσης πολιτικών δυνάμεων, που θα εκφράζουν θέσεις φτωχών μικροαστικών στρωμάτων, οι οποίες θα είναι σύμφωνες με τον ένα ή τον άλλον τρόπο με τον αντικαπιταλιστικό αντιμονοπωλιακό χαρακτήρα της κοινωνικοπολιτικής πάλης, που αναγκαία θα οδηγήσει προς την εργατική – λαϊκή εξουσία και οικονομία. Ωστόσο το ΚΚΕ δεν θεωρεί ότι αυτή είναι μια προϋπόθεση. Στην περίπτωση που ισχύσει αυτή η πιθανότητα, το ΚΚΕ, διατηρώντας την ανεξαρτησία του θα αναζητήσει την ενωτική δράση με αυτές τις δυνάμεις για την υποστήριξη της Λαϊκής Συμμαχίας. Η συνεργασία θα εκφραστεί μέσα από την ενιαία δουλειά των μελών και των οπαδών στις διάφορες βαθμίδες των μαζικών οργανώσεων που αποτελούν τη Συμμαχία. Με βάση αυτό, δεν συμφωνούμε με συγκεκριμένες μορφοποιήσεις που υπάρχουν στο σχέδιο Κοινής Ανακοίνωσης.

14) Για την κυριαρχία: Το ΚΚΕ πιστεύει ότι υπό τις συνθήκες του διεθνούς καπιταλιστικού συστήματος, η συζήτηση για την κυριαρχία διεξάγεται με γενικό και ασαφή τρόπο, προσπερνώντας τον ταξικό χαρακτήρα του αστικού κράτους και τις άνισες σχέσεις αλληλοεξάρτησης που οικοδομούνται μέσα στο σύστημα. Μπορούν να υπάρξουν συζητήσεις για τα κυριαρχικά δικαιώματα κρατών, ώστε οι αστικές τάξεις να αποκομίσουν κέρδη εντός των συμμαχιών των «αρπακτικών», που οικοδομούν και επιβάλλουν τις θέσεις τους, τόσο σε τοπικό όσο και σε διεθνές επίπεδο. Ακόμα παραπάνω, δεν δεχόμαστε οπτικές σχετικές με αποικιακές σχέσεις σήμερα (επαναποικιοποίηση). Η έννοια της αποικίας σχετιζόταν με μια συγκεκριμένη ιστορική φάση, που ανήκει στο παρελθόν.

15) Για τα «μοντέλα» του σοσιαλισμού: Το ΚΚΕ θεωρεί πως πίσω από τη συζήτηση περί «απόρριψης των μοντέλων», εκδηλώνεται πρόβλημα απόρριψης των νομοτελειών της επανάστασης και της σοσιαλιστικής οικοδόμησης, όπως είναι η ανάγκη για εργατική εξουσία (δικτατορία του προλεταριάτου), η κοινωνικοποίηση των μέσων παραγωγής, ο κεντρικός σχεδιασμός. Ιστορικά, στο Διεθνές Κομμουνιστικό Κίνημα, η αναθεώρηση της θεωρίας και η δικαιολόγηση της απόστασης από τις κομμουνιστικές αρχές κρύφτηκαν πίσω από τα «εθνικά μοντέλα», την «πολυμορφία των δρόμων για το σοσιαλισμό». Από την άποψη αυτή, το Κόμμα μας δεν μπορεί να συμφωνήσει με διατυπώσεις που προκαλούν σύγχυση και ρίχνουν νερό στο μύλο ομορτιστικών, σοσιαλδημοκρατικών θεωριών του είδους του λεγόμενου «σοσιαλισμού του 21ου αιώνα».

Αγαπητοί σύντροφοι,

Κάναμε μια απόπειρα παραπάνω να αναφέρουμε βασικές διαφορετικές προσεγγίσεις του ΚΚΕ σχετικά με το κείμενο του σχεδίου Κοινής Απόφασης που προετοιμάζεται και εστάλη από το Πορτογαλικό ΚΚ. Το ΚΚΕ έκανε σοβαρές προσπάθειες να αφαιρεθούν κομμάτια που προκαλούν σύγχυση, αλλά και να προσθέσει άλλα που αποσαφηνίζουν βασικές θέσεις του εργατικού κινήματος, που έχουν επιβεβαιωθεί από την πορεία της ιστορίας. Θέλουμε να γνωρίζετε αυτές τις θέσεις μας ειδικά αφού το κόμμα σας θα

συμμετάσχει στην 15η ΔΣΚΕΚ, και γι αυτό το λόγο σας στέλνουμε το κείμενο, όπου με μια καθαρή διαγραφή θα δείτε τα κομμάτια που πιστεύουμε ότι πρέπει να αφαιρεθούν και θα δείτε υπογραμμισμένα τα χωρία που πιστεύουμε ότι πρέπει να ενσωματωθούν στο κείμενο της Κοινής ανακοίνωσης.

Με συντροφικούς χαιρετισμούς,

ΤΜΗΜΑ ΔΙΕΘΝΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΤΗΣ ΚΕ ΤΟΥ ΚΚΕ